2026-11-02

Avsnitt 116: Tidningen lika värde nummer 3 2026,

Sara: Hej! Vi på Specialpedagogiska skolmyndigheten arbetar för att alla barn, elever och vuxenstuderande med funktionsnedsättning ska få tillgång till en likvärdig utbildning och annan verksamhet av god kvalitet i en trygg miljö. I det här poddavsnittet får du lyssna på artiklar från SPSM:s tidning Lika värde.

Årets tredje nummer hade tema Vägen till läsning. Att kunna läsa är ju en förutsättning för att nå målen i skolan. Temaartiklarna handlar om att lära sig läsa i lågstadiet, på gymnasiet och med hjälp av det svenska teckenspråkets handalfabet.

I en artikel får skolor också råd om hur de kan stärka elevernas läsförmåga. Vi har också ett par artiklar utanför temadelen. En handlar om en gymnasieskola som satsat på tidiga insatser för att öka skolnärvaron.

Den sista artikeln är en forskarintervju om övergången från mellanstadiet till högstadiet. Jag heter Sara Hamrén Håkansson och är kommunikatör på SPSM. Mina kollegor Anna Rosenberg och Peter Häggmark läser upp artiklarna Vi börjar med Stapelbäddsskolan i Malmö.

Det är en stor skola med 500 elever i förskoleklass och upp till årskurs 3. De har genomfört ett projekt för att satsa på läsinlärning.

Peter: Hur får man elever att knäcka läskoden tidigt? Stapelbäddsskolan satsar på daglig lästräning, noggrann uppföljning och individanpassat stöd. Målet är enkelt.

Alla elever ska kunna läsa när de slutar sitt första skolår. Uday Avd läser halvhögt för sig själv i en bok

med text och bilder. Bredvid honom sitter Hassan Sharour och mittemot sitter Belle Bergvall Falk och läser lite halvtyst.

Läraren Lena Sten står intill och lyssnar noggrant på eleverna. Hon förklarar att det är viktigt att de läser högt och inte bara bläddrar i böckerna.

Uday säger: "Jag har läst ut boken” och tittar på högen med böcker framför sig. Lena säger: "Bra!" Och frågar glatt: "Vilken bok ska vi ta nu?" Projektet Visionen - en läsande skola har gjort det möjligt för Lena att under det gångna läsåret lägga halva sin tid på praktiska läsinsatser för elever i

första klass. Den andra halvan av tiden är hon lärare i svenska som andraspråk.

Upprinnelsen till projektet var att lärarna på Stapelbergsskolan i Malmö såg ett mönster där elever med läs- och skrivsvårigheter hade svårt med både avkodning och språkförståelse. Anette Ramdén, projektledare, specialpedagog och förstelärare i svenska och svenska som andraspråk, berättar: ”Tidiga insatser är det som ger resultat. Men att jobba medvetet med lästräning på individuell nivå är en utmaning i en F3-skola, som vår, med runt 500 elever och fem parallellklasser i varje årskurs.” Därför är all personal involverad i elevernas tidiga läs och skrivinlärning.

När projektet startade hösten 2025 genomförde projektgruppen en bedömning av varje elevs läs och skrivförmåga med Skolverkets bedömningsstöd och det digitala verktyget LegiLexi.

Specialläraren Emelie Nyman förklarar: "På så sätt kunde vi få en tydlig bild av vilka elever som behövde extra läsinsatser." Projektgruppen har tagit fram tydliga mål och delmål för elevernas läsutveckling och arbetar med att ta fram en läsplan för arbetet. Var sjätte vecka görs en bedömning av hur varje elev ligger till och vilka insatser som eventuellt behövs.

Annette säger: "Kort kan man säga att målet är att alla ettor ska kunna läsa när de slutar sitt skolår." De första 20 minuterna varje morgon är schemalagda för läsning på hela skolan. I årskurs 1 finns numera ett litet bibliotek i varje klassrum med böcker på olika nivåer, anpassade för den tidiga läsinlärningen. I årskurs 2 och 3 lånar eleverna böcker från skolans bibliotek.

Lena arbetar även med en metod som hjälper eleven att koppla samman språkljud med bokstäver i kombination med handalfabetet. På så sätt blir det enklare att ljuda ihop ord. Dessutom använder hon en spegel som låter eleven se munnen forma språkljudet.

Lena förklarar: "Barnen gillar att jag tar med dem till ett separat klassrum för att träna på detta. Det vi har gjort har gett tydliga resultat och vi kommer att fortsätta tillämpa metodiken så mycket vi bara kan."
Texten är skriven av Fredrik Scherdarsky.

Sara: Stapelbäddsskolan har fått bidrag från SPSM till sitt projekt. Förskolor och skolor kan söka bidrag till utvecklingsprojekt vars syfte det är ökad måluppfyllelse eller ökade kunskaper om pedagogiska arbetssätt för barn och elever med

funktionsnedsättning. Läs mer om möjligheten att söka bidrag till utvecklingsprojekt på SPSM:s webbplats, spsm.se Sök på utvecklingsprojekt.

På Birgittaskolan i Örebro går elever som är döva eller har en hörselnedsättning.

För att lära sig läsa använder de det svenska teckenspråkets handalfabet.

Anna: Handalfabetet knäcker läskoden. Hur lär man elever som är döva eller har en hörselnedsättning att läsa? När metoden att koppla ljud till bokstäver inte fungerar behövs något annat. Lösningen är handalfabetet.

Eleverna i förskoleklassen kommer springande in från rasten. Det är dags för en lektion om bokstäver och ord.

De ser materialet som läraren Sofie Svernhagen lagt fram och blir ivriga att få börja. På Birgittaskolan i Örebro läser alla elever två språk: svenskt teckenspråk och svenska. Eleverna har olika förutsättningar och förkunskaper. Några elever har teckenspråket med sig hemifrån. Andra lär sig när de börjar skolan. Vissa elever kan ljuda. Andra inte.

Mina elever måste aktivt lära sig det skrivna språket, säger Sofie. Teckenspråkets tecken för till exempel flicka har ingen koppling till bokstäverna i ordet.

Därför är det viktigt att vi aktivt använder handalfabet i undervisningen och att eleverna tränar på att bokstavera. Att använda det svenska teckenspråkets handalfabet i läsinlärning är inget nytt. Men fram till nu har lärarna själva fått anpassa material som tagits fram för hörande elever.

Nu finns däremot det forskningsbaserade läromedlet ”Handalfabetet - vägen till läsning” som Birgittaskolan använder. Läromedlet bygger på strukturerad träning och repetition där eleverna jobbar med några ord i taget. Orden har samma slutled som sur, mur och hur.

Genom att byta första bokstaven blir det ett helt annat ord. Det hjälper eleverna att förstå hur ord är uppbyggda och att utveckla en fonologisk medvetenhet. Utvecklingsstegen är tydliga, säger Sofie.

Först tränar eleverna bokstavering med handalfabetet så att det sitter i muskelminnet. Sen får de se orden skrivna och sen får de skriva orden själva. Sista steget är att se orden i meningar. I varje steg bokstaverar de orden med handalfabetet, förklarar Sofie.

Läromedlet har färdiga lektioner som alla har samma upplägg. Det gör att eleverna vet vad som ska hända och vad som förväntas av dem.

Sofie säger: "Det roligaste är att materialet är så varierat. Vi kan till exempel para ihop ord med bilder, bygga ord med lösa bokstäver eller lägga ut orden på golvet och så får eleverna hoppa till rätt ord." Sofie märker att eleverna blir nyfikna på ord och ställer frågor.

Hon säger: "De bokstaverar ord de ser och letar efter ord på en viss bokstav. De upptäcker också ord i ord. Till exempel ordet 'dag' i "måndag. "Ordet 'dag' känner de till men 'mån', vad betyder det? Och då får vi tillfälle att prata om ordens betydelse", säger Sofie.

Sofie har deltagit i ett forskningsprojekt om det nya läromedlet genom att filma alla lektioner där hon

använder det. Filmerna användes sen som underlag för forskarna. Hon fick också reflektera över materialet och lektionerna tillsammans med forskarna.

Sofie avslutar: "Det känns tryggt med ett forskningsbaserat läromedel för våra elever. Jag hoppas på mer forskning om tidig läsinlärning för vår målgrupp. Hur ska vi tänka när vi introducerar bokstäverna för våra elever? Ska vi börja utifrån ordningen i alfabetet? Eller ska vi titta mer på hur bokstäverna ser ut i handalfabetet? Det finns mycket att fundera kring", avslutar Sofie.

Den här texten är skriven av Sara Hamrén-Håkansson.

Sara: Läromedlet som Birgittaskolan använder heter: ”Handalfabetet - vägen till läsning”. Det stödjer tidig språk-, läs och skrivutveckling genom det svenska teckenspråkets handalfabet. Läromedlet är utvecklat för elever som är döva eller har hörselnedsättning.

Det kan användas i specialskola, grundskola och anpassad grundskola. SPSM har tillsammans med Stockholms universitet genomfört skolforskningsprojektet Lästecken. Målet med projektet är att generera nya kunskaper om dövas läsning och därmed bidra till förbättrad läsförmåga hos barn som är döva.

Läromedlet hittar du i vår webbutik. Adressen är spsm.se/webbutik. Sök på Handalfabetet.

Vidare till Praktiska gymnasiet Liljeholmen. Där pågår ett projekt för att stärka elever med läs- och skrivsvårigheter.

Peter: Att lära elever läsa och skriva kan vara en utmaning. På Praktiska gymnasiet Liljeholmen pågår just nu ett läs och skrivprojekt. Det har gett elever med stora läs- och skrivsvårigheter nya möjligheter.

I projektet kombinerar skolan specialpedagogik, speciallärarkompetens och logopedi. Målet är att arbetssättet ska leda till ökad måluppfyllelse i svenska samt stärka självkänsla hos eleverna. Ytterst handlar det om demokrati.

Hanna Holmqvist, projektledare och specialpedagog, berättar om bakgrunden till projektet. När hon var nyanställd började allt fler elever på skolan med stora läs- och skrivsvårigheter. Hanna berättar: En av de första eleverna jag mötte kunde inte läsa alls trots att han var 17 år och hade gått igenom hela grundskolan.

Det blev tydligt att vi behövde en annan kompetens än den som redan fanns på skolan. Inom ramen för utvecklingsprojektet föll valet på att anställa en logoped och en speciallärare i svenska. Tanken var att dessa två professioner skulle komplettera varandra.

Sara Westlin, logoped inom projektet förklarar: Kombinationen logoped och speciallärare har varit helt avgörande. Jag kan logopedi, men behöver hjälp med undervisningen. Jenny Jansson, som är speciallärare, har sin bakgrund som lågstadielärare och vet hur man engagerar elever och anpassar språket.

Att ha en logoped i skolan är fortfarande ovanligt i Sverige, men betydligt vanligare i till exempel USA, Kanada, Australien och Nya Zeeland. Förhoppningen är att arbetssättet ska leva vidare även efter att projektet

avslutas. Att tidigt fånga upp de elever som behöver stöd är en central del av projektet.

Redan under de första dagarna screenas alla nya elever. Därefter erbjuder skolan en kombination av olika typer av stöd antingen individuellt eller i små grupper.

För elever med de största svårigheterna är det individuella arbetet avgörande. För dem är det viktigt att träna avkodning, men det räcker inte hela vägen. De behöver också andra strategier och verktyg. Sara säger: För att klara sina gymnasiestudier måste eleverna komplettera avkodningen med strategier, kompensatoriska verktyg och assisterande teknik.

Parallellt bygger skolan strukturer som ska hålla över tid, så att screeningen kan genomföras när ny personal börjar och andra slutar. Till exempel håller skolan på att ta fram en materialbank med upplägg och resurser. Tydliga resultat syns redan nu, även om projektet pågår ytterligare ett år.

Lärarna i svenska ser till exempel tydliga framsteg hos sina elever. Mentorerna märker också att eleverna är lugnare och uttrycker sig mer positivt om såväl läsning som skolan i allmänhet. Arbetet har dock inte varit utan utmaningar.

Den största svårigheten är bristen på tid. På en yrkesförberedande gymnasieskola utgör praktik nämligen minst 50 procent av utbildningen. Hanna förklarar: Att samla elever i grupper när de kommer från olika klasser och är ute på praktik olika dagar, det är ett pussel.

Alla elever är inte heller redo att ta emot stöd eftersom de inte vill känna sig utpekade. Andra har svårt att förstå varför de behöver hjälp överhuvudtaget, eftersom de har godkända betyg från grundskolan. Hanna fortsätter: Det blir en jättekrock i huvudet hos vissa elever. Och för oss ligger utmaningen i hur vi kan motivera eleverna att ta emot hjälp utan att få dem att känna sig dumma, utanför eller annorlunda.

Godkända betyg och att fler elever når målen är inte det enda projektet handlar om. Det handlar också om att eleverna ska komma ut i arbetslivet. Samt om skolans demokratiska uppdrag. Hanna avslutar: Vi vet att skolan är en otroligt viktig framgångsfaktor för hur det går för människor senare i livet och för att de ska kunna delta i samhället. Det är så oerhört viktigt att få en positiv upplevelse av skolan. För många elever betyder framgångarna något ännu större. En ny bild av sig själva och sin framtid.

Den är skriven av Katarzyna Zebrowska.

Sara: Praktiska gymnasiet Liljeholmen har fått bidrag från SPSM till sitt utvecklingsprojekt. Under läsåret 2025-2026 har ett 20-tal elever fått hjälp med läs och skrivträning inom projektet. Projektet fortsätter även detta läsår, 2026-2027.

Läs om möjligheten för förskolor och skolor att få bidrag på SPSM:s webbplats, spsm.se. Sök på Utvecklingsprojekt.

Läs- och skrivsvårigheter kan till exempel bero på dyslexi, hörselnedsättning eller koncentrationssvårigheter. Hur kan då skolan arbeta

med läsning för elever med läs- och skrivsvårigheter? Evelyn Fagerberg är rådgivare på SPSM.

Här ger hon sina bästa råd.

Anna

Evelin Fagerberg, rådgivare på SPSM, ger sina bästa råd. 1. Börja med högläsning redan i förskolan och fortsätt hela skolgången, gärna även i gymnasieskolan.

Planera för att förklara svåra ord. Samtala om innehållet och underliggande betydelser. Tänk högt om boken inför klassen och visa hur förståelsen av texten växer fram.

Det är viktigt att få till en positiv läsupplevelse. Det motiverar eleverna att fortsätta utveckla sin läsförmåga.

2. Arbeta samtidigt med språkförståelse och avkodning. Använd Phonics-modellen i arbetet med avkodning. Eleverna behöver båda delarna för att utveckla sin läsförståelse.

När eleverna har lärt sig avkoda texter automatiskt behöver de fortsätta träna läsflyt och läsförståelse.

3. I högre årskurser ökar mängden text i olika ämnen.

Då kan elever med läs och skrivsvårigheter behöva assisterande lärverktyg, till exempel upplästa texter.

4. Kartlägg vad som fungerar för varje elev och prata med eleven. Läs- och skrivsvårigheter kan förekomma tillsammans med till exempel ADHD eller språkstörning och det kräver olika strategier. Att lyssna på text passar inte för alla.

5. Följ elevernas läsutveckling för att snabbt kunna ge extra träning och stöd vid behov.

6. Arbeta tillsammans på skolan. Ansvaret kan inte

ligga på en enskild lärare. Ta fram en plan för kartläggning och insatser.

Sara: Ja, det var några råd från Evelyn. På SPSM:s webbplats hittar du stöd för att planera läs- och skrivundervisning, för att följa elevens utveckling, för att utreda svårigheter och för att kartlägga behov. Gå in på spsm.se och sök på Läsa och skriva.

Nu lämnar vi temaartiklarna och beger oss till Skellefteå. Där hade eleverna på Guldstadsgymnasiet hög frånvaro efter pandemin. Efter ett utvecklingsprojekt har närvaron ökat.

Peter: En föreläsning från SPSM väckte idén om ett projekt för att främja närvaro. Resultatet? Elever som känner sig sedda, ett mer strukturerat elevhälsoarbete och framför allt ökad närvaro.

Efter pandemin hade Guldstadsgymnasiet i Skellefteå hög frånvaro bland eleverna. Det var svårt för många att återgå till undervisning på plats. En föreläsning från SPSM gav idén till att söka bidrag för ett utvecklingsprojekt med målet att öka närvaron för elever med problematisk skolfrånvaro och minska F-betygen.

Linda Payne, skolkurator och mentor på skolan, berättar: "För att vi kunde jobba mer strukturerat gjorde vi en gemensam handlingsplan. På så sätt kunde vi säkerställa att alla arbetade på samma sätt."

Projektet avslutades 2024, men arbetssättet finns kvar. Idag finns tydliga och återkommande rutiner i

elevhälsoteamets arbete. Maria Holmsten, rektor, berättar: "När vi märker ett mönster av ogiltig frånvaro skickar vi ut en varning. Då får eleven två veckor på sig att uppfylla helt giltig närvaro för att varningen ska försvinna." I början av varje termin informeras alla elever om hur varningssystemet och handlingsplanen fungerar.

Skolan använder även mallar för att säkerställa att alla får samma information oavsett om man är elev eller vårdnadshavare. Det har lett till färre diskussioner och missförstånd. En annan vinst är att elevhälsan upptäcker tendenser till ökad frånvaro tidigare. Varje fredag följer läraren upp elevernas närvaro under veckan som har gått.

Linda säger: "Just nu har jag två elever med mycket frånvaro. Det kan vara något vi får höra under avstämningar. Vi hittar mönster snabbare än tidigare och det har blivit lättare att reda ut vad de beror på.

Kanske är det någon som inte gillar ett visst ämne eller har svårt att komma till skolan. Det finns alltid en anledning till att en elev är borta”. Som rektor följer Maria upp elevernas närvaro varje månad och idag har den totala frånvaron minskat. Linda berättar: "Som en följd av projektet går det inte längre att sjukanmäla sig hur som helst. Det har ökat chansen att nå målen. Bara det att en elev med en problematisk skolfrånvaro börjar komma till skolan är en viktig framgång som kan leda till godkända betyg och examen.” Det gick snabbt att implementera arbetssättet i vardagen och idag arbetar elevhälsan mer effektivt. Rutinerna har även mottagits

oväntat bra av eleverna. Maria säger: "Det trodde vi inte. I början undrade vi om projektet ens skulle ge någon effekt. Det visade sig att det gjorde det, vilket är roligt."

Projektets resultat fortsätter att göra skillnad.

Bland annat hör skolan av sig oftare till elever med frånvaro. Det gör att eleverna känner sig sedda och vet att de inte glöms bort när de är hemma.

Linda säger: "Allt lever kvar och vi har snarare utökat vårt systematiska arbete". Problem med frånvaro finns på många skolor och för de som vill arbeta mer systematiskt finns det flera lärdomar från projektet.

Maria avslutar: "Bland annat är det viktigt att arbeta konsekvent och vara en mindre grupp som har ansvaret. Är man många kan det bli svårare att arbeta enhetligt."

Texten är skriven av Mira Vestner.

Sara: Guldstadsgymnasiet är den tredje skolan i det här avsnittet som har fått bidrag från SPSM till sitt utvecklingsprojekt. Läs mer om bidraget på SPSM:s webbplats, spsm.se och sök på utvecklingsprojekt. Förskolor och skolor kan ansöka fram till den 30 november 2026.

Vi avslutar med en forskarintervju om övergången från mellanstadiet till högstadiet. Ska det vara en mjuk fortsättning eller en nystart? Josefin Ånger är adjunkt vid Luleå tekniska universitet där hon undervisar på lärarutbildningarna. Hon har skrivit avhandlingen "Övergångens

osynliga karta" en studie av diskursen om övergången från mellanstadiet till högstadiet.

2026-11-02

Här kommer en intervju med Josefin.

Anna: Lärares olika syn på övergången mellan årskurs 6 och 7 kan ibland krocka vilket kan skapa problem för eleverna. Det visar den diskursanalys som Josefin Ånger presenterar i sin doktorsavhandling. Elevernas kunskapsutveckling och mående påverkas av hur övergången mellan mellanstadiet och högstadiet genomförs.

I tidigare forskning på ämnet har få studier gjorts i svensk grundskola. Det är också vanligare att analysera övergångar mellan skolformer än mellan stadier i grundskolan. Men Josefin Ånger, adjunkt vid Luleå tekniska universitet, har valt att studera övergången från mellan- till högstadiet.

Vad är en bra övergång? säger Josefin. För att inte skapa misstro mellan varandra behöver lärare diskutera sina olika förväntningar, säger hon.

Ett synsätt är att se övergången som en tydlig gräns mellan två verksamheter. För att ge eleverna en nystart ska de inte belastas med för mycket överlämnad information. Det krockar med ett annat synsätt.

Att det ska vara en mjuk fortsättning inom grundskolan. För att ge eleverna rätt stöd blir överlämningen då mer detaljerad, vilket kan väcka reaktioner.

Josefins intresse för övergångar började när hon själv var högstadielärare. Då var elevernas progression i ämnesundervisningen i fokus när hon funderade över övergången till högstadiet. Men studien som ligger till grund för hennes avhandling gav henne en bredare syn.

Hon säger: Diskursen om övergångar är starkt präglad av det specialpedagogiska stöd som eleverna har haft, medan jag från början hade ett lärarperspektiv med fokus på hur långt eleverna hade kommit i olika ämnen. Diskurser kan beskrivas som det som sägs och görs i relation till ett visst fenomen. Och i det här fallet övergången mellan mellanstadiet till högstadiet.

Josefin analyserade de här diskurserna med hjälp av olika kvalitativa metoder. Textanalyser av styr- och policydokument, individuella intervjuer med 17 lärare, samt fokusgrupper med lärare från sex skolor. Alla lärare var verksamma i mellan- eller högstadiet.

Josefins resultat visar att lärares arbete påverkas av vad som sägs och görs i samband med övergången. Men att lärarna själva oftast inte är centrala aktörer. Det är snarare specialpedagogiska aspekter som styr.

Josefin säger: Utgångspunkten är att fokusera på vilka extra anpassningar och vilket särskilt stöd som eleverna har haft och på vilket sätt som de har använts för att de ska kunna fortsätta. Överlämningen blir därmed en konsekvens av att man ser brister hos eleverna eller undervisningen.

Josefin fortsätter: Om eleverna hade fått rätt förutsättningar och skolan hade varit ännu mer anpassad efter deras behov, skulle överlämningar kanske inte behövas. Josefin konstaterar att det finns en begreppsförvirring i skolorna, där övergång och överlämning ofta används synonymt, även i policydokument.

Josefin säger: Men när lärarna i min studie fick diskutera begreppen så var de eniga om att det handlar om olika saker. Övergången kan ses som en process där olika aktiviteter ska underlätta för eleverna att nå både trygghet och goda skolresultat. Utöver överlämningen av information om individer kan det handla om klassindelning, besök på den nya skolan och olika former av introduktion.

Arbetet saknar tydliga gränser, men det börjar ofta i våren i årskurs 6 och slutar tidigt i årskurs 7. Josefin säger: Det kan ta upp till ett år att hitta sin identitet som högstadieelev, men få aktiviteter görs efter september i sjuan. Då skiftar fokus snabbt till prestation och läroplansmål.

Utgångspunkten verkar vara att övergången inte är ett problem för merparten av eleverna. Det skolpersonal pratar om eller gör insatser för det är de elever som kan behöva stöd. Josefin fortsätter: Har man däremot haft svårigheter, men ändå nått målen, dokumenteras det sällan. Och om en elev inte haft ett dokumenterat stöd så kommer informationen om elevernas behov inte med i överlämningen. En slutsats som Josefin drar utifrån studien är att ett holistiskt perspektiv skulle kunna ge fler elever tillgång till ett socialt och känslomässigt stöd.

Det handlar då om att bredda synen på övergångar, låta den omfatta en längre period och inte bara se till de befintliga specialpedagogiska stöd en elev har. Grunden för att få till bra övergångar är att lärare får möjlighet

att träffas för att diskutera, både i lärarlagen och över stadiegränsen.

Josefins bild är att många lärare vill samarbeta mer, men att stoffträngsel och tidsbrist gör det svårt. Josefin säger: Den här studien skulle kunna bidra till samtal som kan gynna samarbete inom och mellan skolor och i förlängningen underlätta för eleverna. Men upplever eleverna att stödet i övergången till högstadiet är tillräckligt eller inte? Det är ett perspektiv som Josefin hade velat ha med i den här studien och som hon anser att det behövs mer forskning om.

Avhandlingen lade hon fram vid Umeå universitet. Nu är hon adjunkt vid Luleå tekniska universitet och undervisar på lärarutbildningarna. Den här texten har Lena Westlin skrivit.

Sara: Hela Josefins avhandling hittar du i det digitala vetenskapliga arkivet Diva. Gå in på diva-portal.org

Sök på Övergångens osynliga karta.

På SPSM:s webbplats hittar du fler nyheter och aktualiteter om forskning inom det specialpedagogiska området. Gå in på spsm.se och sök på: Aktuellt om forskning.

Det var allt för den här gången. Vill du läsa tidningen i sin helhet så kan du ladda ner den eller beställa ett tryckt exemplar i vår webbutik.

Det kostar inget. Gå in på spsm. se/webbutik och sök på: Lika värde 3 2026.

Du kan också prenumerera på tidningen Lika värde utan kostnad. Gå in på spsm.se och sök på: Lika värde.

Fler avsnitt av podden Lika värde hittar du där poddar finns. Tack till dig som har lyssnat!